

Sygn. akt II W 47/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Noszczyk

Protokolant: Bożena Moryń

w obecności oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15.06.2015 r.

sprawy przeciwko **K. K.**

synowi J. i A.

urodzonemu w dniu (...) w Z.

obwinionemu o to , że :

w dniu 11.11.2014 roku w godzinach 15.30-16.30 w P. przy ul. (...). (...) zasłaniał swoją osobą obiektyw urządzenia rejestrującego uniemożliwiając strażnikowi miejskiemu prowadzenie prawnej czynności służbowej, tj. kontroli ruchu drogowego przy użyciu przenośnego urządzenia rejestrującego pomiar prędkości

to jest za wykroczenie z art. 85 § 1 kw w zw. z art. 45 ust. 1 pkt. 8 ustawy prawa o ruchu drogowym

1. Obwinionego K. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 85 § 1 kw i na podstawie art.85§1kw w zw. z art. 20kw w zw. z art.21§1kw wymierza mu karę ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 20 (dwudziestu) godzin,

2. na podstawie art.624§1kpk i art.17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych i w zw. z art.119kpw zwalnia obwinionego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania i obciąża nimi Skarb Państwa.

II W 47/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 11 listopada 2014r. w godzinach 14.00-22.00, Komendant Straży Miejskiej w P. A. P., realizując obowiązki służbowe, przeprowadzał kontrolę ruchu drogowego przy użyciu urządzenia rejestrującego F. C., które zostało ustawione przy ulicy (...), w obrębie posesji nr (...). Około godziny 15.15 samochodem marki K. nr rej. (...), przyjechał tam obwiniony P. K., który zatrzymał swój pojazd w taki sposób aby zasłonić wiązkę fali radarowej urządzenia rejestrującego. Po opuszczeniu pojazdu przemieszczał się wzdłuż chodnika i nadjeżdżającym kierowcom samochodów pokazywał rękami różnego rodzaju gesty, mając na celu ostrzeżenie ich o ustawionym w tym miejscu fotoradarze. Po upływie kilkunastu minut podszedł do urządzenia i stanął bezpośrednio przed nim zasłaniając całkowicie jego obiektyw. Nie reagował na uwagi kierowane do niego przez funkcjonariusza Straży Miejskiej.

Obwiniony K. K. ma 19 lat, jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu, nie pracuje, nie posiada majątku, pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Przesłuchany w charakterze obwinionego K. K. nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. W toku postępowania wyjaśniającego (k. 33-34) zaprzeczył aby zasłaniał urządzenie ustawione przez funkcjonariusza Straży Miejskiej. W złożonych oświadczeniach podważał zasadność czynności wykonywanych przez strażnika miejskiego oraz prawidłowość prowadzonego w niniejszej sprawie postępowania. Przed Sądem (k. 58-59) potwierdził, iż pojawił się w dniu zdarzenia w miejscu gdzie ustawiony został fotoradar, w celu ostrzegania nadjeżdżających kierowców. Z treści złożonych przez niego wyjaśnień wynika jednocześnie, że miał świadomość iż swoją sylwetką zasłaniał urządzenie. Oświadczył, że nie był uczestnikiem ruchu i nie można mu było zarzucić naruszenia przepisów o ruchu drogowym.

Sąd zważył, co następuje.

Okoliczności zdarzenia nie pozostawiają zdaniem Sądu wątpliwości co do naruszenia przez obwinionego przepisu art. 45 ust. 1 pkt 8 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Świadczą o tym zeznania świadka A. P. (k. 20-21; 60), dokumentacja fotograficzna (k. 5-7), a także wyjaśnienia złożone przez obwinionego. P. K. nie zaprzeczał bowiem ustalonym w sprawie faktom, kwestionował natomiast interpretację prawną jego zachowania, której Sąd nie podzielił. W ocenie Sądu bezspornym pozostaje okoliczność, iż obwiniony przez co najmniej kilkanaście minut zasłaniał swoją sylwetką obiektyw ustawionego fotoradaru przez co uniemożliwiał jego pracę. Zdaniem Sądu urządzenie w postaci tzw. fotoradaru poza funkcjami kontrolnymi, spełnia także rolę wpływającą bezpośrednio na zapewnienie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, co uzasadniało przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 85 § 1 kw.

Zważywszy na okoliczności zdarzenia oraz charakterystykę osoby sprawcy, Sąd wymierzył obwinionemu karę ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin oraz zwolnił go z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa.